

Modet den 17de Mai.

Hr. Professor *Steenstrup* fremlagde et usædvanligt stort Bjørnehoved, der med mange Knokler af Skelettet var opgravet i en Tørvemose i Fyen, og meddelte geologisk-zoologiske Bemærkninger over samme. Da saavel Meddelelsen som de tvende Afbildninger, der fremstillede Hovedet i naturlig Størrelse, ønskes optagne i Selskabets Skrifter, skal her kun bemærkes enkelte Momenter af det Meddelte. Hovedet var opgravet tvende Aar iforveien i en Tørvemose i Omegnen af Kjerteminde i Fyen, samtiden dermed var der ogsaa blevet opgravet en stor Deel af Skelettets Knokler, men desværre vare ingen af disse blevne opbevarede, og at Hovedet nu var kommet i Museets Eie og til Videnskabens Nytte skyldtes Hr. Borgerskolelærer *M. Thorup* i Nykjøbing paa Falster. — Hovedskallen frembød en dobbelt Interesse; paa *den ene Side* afgav den nemlig et længe ventet sikkert Vidnesbyrd om Bjørneslægtens Forekomst her i en ældre Tid, og netop i den samme Form, hvorunder denne endnu beboer Nordeuropa, nemlig som *Ursus arctos Linn.*, en Artsbestemmelse, om hvis Rigtighed Hovedets hele Physiognomie og Forhold samt Tandvævning ikke kunde efterlade den ringeste Tvivl, om endog den usædvanlige Størrelse ved første Øiekast let kunde lade formode, at det havde tilhørt den uddøde europæiske Hulebjørn: *Ursus spelæus Blumb.* Ved dens Størrelse ialmindelighed, Størrelsen og Forholdet af dens Tænder isærdeleshed, fjernede denne Hovedskal *der næst* enhver Tvivl om, at de i Sverrigs Tørvemoser fundne store Bjørnetænder, der alene paa Grund af deres Størrelse gjentagne Gange ere blevne henførte til Hulebjørnen*), naturligen kunde henføres til nogen anden Form end til slige gigantiske Individuer af den nordiske

*) Cfr. *Nilsson*. Skandinavisk Fauna. I. Daggdjuren. S. 212—14 og (197) og Forhandlinger ved Skand. Naturforsk. Møde 1860. S. 838 og folg. samt flere Steder.

Landbjørn; til saadanne vilde da ogsaa den eneste Knokkel, der i det nævnte Land var fundet af en usædvanlig stor Bjørn blive at henregne, idetmindste indtil man blev saa nøie bekendt med Artforskjællen i Bjørnenes enkelte Knokler, at man med Sikkerhed derefter turde henføre en enkelt Knokkel til en bestemt Art, noget man vistnok for Øieblikket ikke formaaede, selv om vedkommende Knokkel var et saa betydeligt Been, som Laarbenet. — Dermed vilde da ogsaa, efter Meddelerens Mening, for Nordens Vedkommende enhver Tanke om, at Hulebjørnen havde levet her under Dannelsen af vore Tørvemoser 3: samtidig med den nuværende Fauna eller endog med Mennesket, falde bort. — At vor store Bjørneform derimod hørte en saadan Tid til, fremgik allerede af dens Forekomst i Tørven, men dens Samtidighed med Urbefolkningen er desuden nu bleven godtgjort ved Forekomsten af dens Knokler i nogle af Jyllands Kjøkkenmøddinger.

Hr. Etatsraad *Eschricht* gav en Beretning om de nyere Undersøgelser, som Hr. *S. Jourdain* i Paris har anstillet over Portaarsystemet i Fuglenes, Krybdyrenes, Frøernes og Fiskenes Nyrer, hvorved den af Selskabets afdøde Medlem Prof. *L. Jacobsen* gjorte Opdagelse er bleven fuldkommen bekræftet.

I Mødet var fremlagt:

Fra A. de Flaux.

Histoire de la Suède pendant la vie et sous le Règne de Gustave 1er.

Fra Academie der Wissenschaften i Wien.

Sitzungsberichte philos. histor. Classe Band XXXV Hefte 2.

— math. naturw. — — XLI No. 20.

— — — — — XLII No. 21, 22 & 23.